

‘Dank, Wally, daar hebben we wat aan,’ zei Henry sarcastisch.

Wally, voor wie dit optreden allemaal was, heette eigenlijk Walter, maar sinds zijn aantreden in de band werd hij steevast “Wally” genoemd door de anderen, tot grote frustratie van Walter zelf, die het een belachelijke naam vond. Walter zag eruit als het archetype van een rockbassist. Lang, altijd in het zwart gekleed, een dun, ingevallen, iets te bleek gezicht met een enorme bos zwarte krullen tot net over z’n schouders. Hij kon een jongere broer van Brian May zijn, als je hem zo zag. In plaats daarvan was Walter een iets te relaxte, bas spelende blowvogel en *drop out* die als grootste en eigenlijk als enige bezigheden het spelen van basgitaar en het draaien en roken van joints had.

‘Jezus, we hadden 25 minuten geleden al op het podium moeten staan. Zo meteen is de helft van het publiek alweer weg!’ Henry was er duidelijk niet gerust op.

‘Henry, houd je bek en doe relaxed, we zijn er bijna,’ zei Peter bits. Henry begon driftig met zijn stokken wat ritmische oefeningen op de muur te spelen. De deur naar het podium ging open en ze konden het zaaltje zien waar ze moesten spelen. De zaal was bijna geheel vol. De meeste mensen stonden achter in de zaal, waar ook de bar was.

Voorzichtig schuifelden de vijf het podium op,

geholpen door een medewerker van het zaaltje, die met een zaklamp bescheen waar er te lopen viel. Het was nog donker op het kleine podium, terwijl ieder zijn plek zocht. Jimmy sloop behoedzaam via de zijkant het podium af en ging in het midden van de zaal staan. Ryan, die opvallend stil was geweest terwijl ze backstage stonden, murmelde iets in zichzelf over een knopje dat hij nog aan moest zetten. Vervolgens ging hij aan de linkerkant van het podium achter zijn keyboards staan. Walter schuin daarachter met zijn bas en Peter ging in het midden voor zijn microfoon staan, terwijl hij zijn gitaar inplugde. Henry kroop op het kleine drumpodium achter zijn drumstel. Hij slaakte een kreet van pijn.

‘Wat nou weer?’ riep Peter op gedempte toon.

‘Ik brand m’n been aan die fokking rookmachine. Wat heb ik nou gezegd? Geen rookmachine bij mijn drums!’

Op dat moment spoot er een lading rook uit de machine het podium op en was het podium volledig gehuld in een dikke, naar kamfer stinkende rook, terwijl de podiumlichten aangingen. Een moment waren de vier muzikanten volledig gedesoriënteerd en was er niets te zien of te horen en gebeurde er ook even niets. Henry kwam als eerste bij zinnen en tikte af. Walter lette niet goed op en zette net een milliseconde te laat in, waardoor het niet bepaald klonk als een strakke inval van een band die al jaren de kleine en middelgrote podia onveilig maakte, wat feitelijk ook zo was. Dan

maar een halve minuut even gewoon enorme klerehierarchie maken, dacht Henry, terwijl hij zo snel en zoveel mogelijk bekkens en drums probeerde te raken.

Nadat ze wel op hetzelfde moment stopten, pakte Peter de microfoon en zei met een verlegen stem en net iets te zacht: 'Hallo, leuk dat jullie er allemaal zijn. Wij zijn Liquid Gun en eh... wij stoppen ermee!'

Jimmy stond tussen het publiek en hield zijn handen voor zijn oren. Dit moest wel de aller-, allerslechtste openingszin zijn die hij Peter ooit had horen zeggen.

Henry tikte opnieuw af. Gelukkig lukte het Walter nu wel om op tijd in te vallen en het eerste nummer was onderweg. De zaal leek nu ook wat enthousiaster te worden, naarmate het optreden vorderde. Onder een redelijk enthousiast applaus en hier en daar een 'Woe-hoe', verliet de band na het laatste nummer het podium.

'Nou, dat was het dan. Dat viel alleszins mee, toch?' verbrak Peter de stilte in de kleedkamer.

'Peter, hoelang doe je dit nu al?' Jimmy was er ook bij komen zitten. 'Je begint toch niet met een optreden door te zeggen: "Wij zijn Liquid Gun en we stoppen ermee"? En helemaal niks over het feit dat dit een benefietoptreden is en dat we dit voor Wally doen, zodat ie niet dakloos wordt.'

'Nou ja,' zei Peter, 'het is toch zo? Dit was ons laatste optreden en nu is het mooi geweest. Ik hoop dat Wally er wat aan heeft, zo.'